

nale Myndigheder, og det kan maaffee endog i visse Tilfælde være rigtigt vedblivende at gjøre det; men jeg troer tillige, at der rigtignok i saa Tilfælde er Opfordring til at have et vaagent Øie med den Udvikling, som Benyttelsen af en saadan Myndighed modtager; idet Spørgsmaalet da maa blive, om man ikke, beriget ved de Erfaringer, som man indhøfter ved Lovens Anvendelse, maatte see sig istand til at lade Lovgivningsmagten indtræde noget virksommere paa dette Omraade i dens egentlige Function, og om man ikke ad Erfaringens Vej maatte kunne vinde et Grundlag for visse bestemte Lovgivningsregler, som ikke vilde udelukke, at der paa Basis af dem fremdeles kunde være Spørgsmaal om den nærmere Gjennemførelse af Samme gennem communale Vedtægter. En vedvarende fuldstændig Overgivelse af virkelig vigtige Lovgivningsinteresser til Communalafgjørelse gennem deslige Vedtægter, og det endog saa uden høiere Stadfæstelse, kan jeg ikke Andet end ansee for mislig. Dette betegner kun et Overgangsstadium, en begyndende Udvikling, som aabenbart enten maa gaae fremad eller tilbage. Gaar Udviklingen fremad, komme vi til en noget fyldigere Lovgivning; gaar den tilbage, forsvinder derimod det tilsigtede Formaal utvivlsomt mere og mere. Jeg troer derfor, som sagt, at Repræsentationen i alle saadanne Tilfælde har et billigt Krav paa at blive gjort bekendt med den Maade, hvorpaa de trufne Bestemmelser virke i Livet.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 2583—84) fattes under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget skal nu blive tilfjøllet Conseilspræsidenten.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forflag til Lov angaaende Statskassens Over-

tagelse af det forhenværende Overformynder i Odense, Capitain og Uhrmager Georg Schmidt paahvilende Ansvar til Odense Overformynderi m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2601 ff.; 3die Behandling i Folkethinget i dets Tidende Sp. 4168 ff.).

Krieger: Jeg vil, da den høitkerede Justitsminister ikke synes at være tilbøielig til at tage Ordet, tillade mig at stille et Spørgsmaal til ham med Hensyn til den Forandring, som det foreliggende Lovforslag er undergaaet ved 2den Behandling i det andet Thing. Jeg har ikke forinden denne første Behandling havt Leilighed til i det Enkelte at eftersee de der stedfunne Forhandlinger; saa Meget har jeg imidlertid dog set, at der er foregaaet en Forandring i Lovforslaget, og jeg veed heller ikke rettere, end at den høitkerede Justitsminister har modsat sig denne Forandring. Det vilde derfor vistnok være af Interesse, om Justitsministeren allerede ved denne Behandling vilde udtale sig om det Punkt, hvori der saaledes er foregaaet en Forandring.

Justitsministeren: Den ærede foregaaende Tale har fuldkommen Ret i, at jeg har modsat mig den Tilspøining til Lovforslaget, som er steet i det andet Thing, og som gaaer ud paa allerede paa dette Tidspunkt at eftergive en Gjæld, som det ved Høiesterets Dom er paalagt en af Odense Overformynderies Debitorer at betale. Forholdet er nemlig det, at en af Overformynderiets Debitorer, som efter Obligation skyldte 900 Rd. til det, havde, efterat have opsagt Beløbet, indbetalt dette til den ene af de to fungerende Overformyndere, den i Sagen saameget omtalte første Overformynder Rasmus Nielsen, men uden at faae andet Beviis for Betalingen end en løs Dwittering, som alene var udstedt af Rasmus Nielsen, og uden at vedkommende Debitor havde paaseet, at der blev givet Obligationen, som dengang var tilstede hos Overformynderen, Paategning om, at den var betalt. Høiesteret